

гр. Перник, 28.01.2011 г.

Административен съд- Перник, втори касационен състав, в публично съдебно заседание на деветнадесети януари, две хиляди и единадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА
СЛАВА Г.

при секретаря А.М. и в присъствието на прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдия Г. к. н. а. х. д. № 186 по описа за 2010 година на Административен съд- Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63. ал. 1, предл. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Т.Й.Р. против решение № 685/08.11.2010 г. на Районен съд-Перник постановено по н.а. х.д. № 925 по описа за 2010 г..

С атакуваното решение е потвърдено наказателно постановление №625/2010 г. на Началник сектор „ДШ“ при ОД на МВР- Перник, с което на Т.Й.Р. са наложени следните административни наказания: " глоба" в размер па 200 лв. и „лишаване от право" да управлява МПС за срок от 2 месеца на основание чл. 182, ал. 1, т. 5 от Закона за движение по пътищата (ЗДВП) за нарушение разпоредбата на чл. 21, ал. 1 от ЗДВП.

В касационната жалба, се съдържа искане за отмяна на решението на Районен съд Перник и произнасяне по същество чрез отмяна на процесиото ПП. Касационни доводи за отмяна не са наведени, но съдът в изпълнение разпоредбата на чл. 218, ал. 2 от АПК е длъжен да извърши служебна проверка на решението относно неговата валидност, допустимост и съответствие с материалния закон.

Касационният жалбоподател редовно призован се явява лично. Заявява, че поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата, ОД на МВР- Перник, редовно призован не се явява, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Окръжна прокуратура- Перник, чрез прокурор Стефанова, дава заключение, че жалбата е неоснователна, поради което решението, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

Административен съд- Перник, като разгледа делото по реда на чл. 217 и ел. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) и прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административно наказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред настоящата инстанция страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

В касационната жалба не са посочени основания за обжалване по чл. 348, ал. 1 от НПК във вр. с чл. 63, ал. 1, предл. второ. Това обаче не освобождава съда от

задължението му да извърти служебна проверка по реда на чл. 218, ал. 2 от АНК. Въз основа на така извършената проверка беше установено следното:

Районен съд Перник с възприел фактическите обстоятелства по делото от данните, внесени чрез събиране на необходимите за изясняване на делото доказателства. Фактите по делото са установени въз основа на представените по делото писмени и гласни доказателства, а именно: АУАН и издаденото въз основа на него НП, заповед на министъра на вътрешните работи за определяне на държавни служители от МВР, които да извършват контролна и административнонаказателна дейност по ЗДвП, както и обяснения дадени пред районния съд в хода на съдебното следствие от акто съставител я Емил Христов Костурков, свидетеля по акта Иван Гочев Ромапов, също служител на ПП и от жалбоподателя Т.Р..

Въз основа на събраните доказателства от фактическа страна с установено, че на 29.05.2010 г в 7.22 Б по път I- 6 в кв. „Бела вода" с посока към гр. Перник Т.Й.Р. управлява лек автомобил със скорост от 98 кт/Б, при въведено с пътен знак Д11 ограничение на скоростта за населено място от 50 кт/Б. Нарушението е установено с техническо средство Трафик Радар ТЯ4 №101, като регистрираните от него данни са показани на водача. Жалбоподателят е подписал АУАП с обяснението, че е карал бързо, защото е закъснявал за работа.

Въз основа на така съставения акт, установяващ административното нарушение, на 08.06.2010 г. е издадено наказателно постановление срещу жалбоподателя, с което последният е санкциониран.

Основна цел на административно наказателното производство е да се установи дали е деяние, което да осъществява състав на административно нарушение по смисъла на ЗАНН, извършено ли е то, от лицето посочено в АУАН като нарушител и извършено ли е виновно. Всичко това следва да бъде обективизирано след проведено законосъобразно и при спазване на процесуалните правила производство.

Вследствие на така проведеното производство Районен съд Перник е приел от правна страна, фактът на извършване на нарушението и авторството му за безспорно доказан, както и че АУАН и издаденото въз основа на него НП са съставени от компетентни органи, съобразно изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАПИ и без допуснати съществени процесуални нарушения, засягащи право го на защита на наказаното лице, които да съставляват основания за отмяна.

Настоящата съдебна инстанция споделя изцяло тази позиция на Районен съд Перник.

Нарушението по чл. 21, ал.1 от ЗДвП, Районен съд Перник с приел за безспорно установено и по отношение на факта на извършването му, и по отношение на вината, и по отношение на неговото авторство. Спорът е решен при изяснена фактическа обстановка и подробен анализ на събраните доказателства по делото. При обезпечено право на защита в първоинстанционното производство, нарушителят ис с ангажирал никакви доказателства, опровергаващи констатациите в АУАП. Напротив и при съставяне на АУАП, и по време на съдебното следствие пред районния съд, и в настоящата жалба, Р. не отрича факта на извършеното нарушение. При това положение дори и констатираната известната непълнота на доказателствата пред районен съд по отношение годността на използваното техническо средство, с което е установено нарушението, настоящият съдебен състав също смята фактът на извършването му за безспорно установен в законосъобразна процедура. Независимо обаче от направеното признание и изразеното съжаление за извършеното нарушение от страна на Р., няма как да бъде намален размерът на така наложеното административно наказание нито от въззивната, нито от настоящата инстанция. Нарушителят е правоспособен водач на МПС и презумптивно следва да познава

правилата на ЗДвП и ограниченията въведени с него. От друга страна санкционните норми на ЗДвП уреждащи административнонаказателната отговорност са императивни и наказанията предвидени в тях са точно фиксирани. Наказание различно от установените с тях вид и размер на санкциите не може да бъде налагано, дори и при наличие на смекчаващи или отегчаващи отговорността обстоятелства. Във всеки случай на безспорно установено по отношение на вината и на дееца извършено нарушение, свързано с превишаване на разрешената от закона скорост, се налага предвидената за това санкция. Защото целта на наказанията налагани в административнонаказателното производство е именно посочената в чл. 12 на ЗАНН- да се предупреди и превъзпита нарушителят към спазване на установения правов ред.

Предвид всичко гореизложено, при разглеждането на делото пред настоящата инстанция и извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК по отношение на валидност, допустимост и съответствие с материалния закон на решението на Районен съд Перник, не се установиха пороци, които да съставляват касационни основания за неговата отмяна. Съдебният акт е правилен и законосъобразен и като такъв, следва да бъде оставен в сила.

Мотивиран така, Административен съд- Перник

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 685/08.11.2010 г. на Районен съд- Перник постановено по н.а. х.д. № 925 по описа за 2010 г..

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: /п/